

En Række Endringer i de Tidsbestemmelser, som indeholdes i Folketingets Vedtagelse af 24de Marts 1899, følge af sig selv.

Et Mindretal (E. Olsen) slutter sig til Flertallets Forslag om at føre Lovforslaget tilbage til dets tidligere Affattelse, men kan ikke anerkende, at Statskassen maa søge Erstatning for det Tab, den maatte lide ved Forslagets Gennemførelse, ved en Forhøjelse af andre Statter eller Indførelse af ny. Mindretallet maa i øvrigt tage de samme Forbehold som tidligere og forbeholder sig en nærmere Udvikling heraf ved Sagens Behandling i Tinget.

Et andet Mindretal (H. Holm, N. Jensen og Neergaard) tilraader ligeledes at føre Forslaget tilbage til den samme Affattelse, i hvilken det tidligere er vedtaget af Folketinget, men dette sker fra Mindretallets Side under den Forudsætning, at Forslaget søges gennemført i det væsentlige i samme Omfang som foreslaaet, saavel hvad Nedsættelserne i Industriebeskyttelsen som hvad Vættelserne paa Befolkningens almindelige Forbrugsartikler angaar. Mindretallet indrømmer under denne Forudsætning Nødvendigheden af at finde en delvis Kompensation uden for Toldbloven for den Indtægtsnedgang, som saaledes vil fremkomme, men føler sig paa den anden Side overbevist om, at det, naar man indskrænker sig til at søge Kompensationen paa selve Toldbloven, aldrig vil lykkes, hverken i den ene eller den anden af de to nævnte Retninger at gennemføre en Toldlov, som i det mindste nogenlunde kan tilfredsstille de Krav, som den almindelige Befolkning maa stille til en saadan Reform.

Et tredje Mindretal (Dinesen) vilde have fundet det rigtigt, om Toldlovsforslaget i Udvalget var blevet underkastet en mere i det enkelte gaaende Behandling, hvorved de i Landstinget i visse Maader gjorte Indrømmelser kunde være blevne besvarede med tilsvarende Indrømmelser fra Folketingets Side; derved vilde Tingene paa Realiteternes Omraade kunne været komne hinanden nærmere i denne Sag og den hele Skattereforms Gennemførelse været lettet.

Folketinget har ved sin Behandling af Toldlovsforslaget paa nogle Omraader fraveget Afgørelser, hvorom der i sin Tid var Enighed i Toldkommissionen, ved paa saadanne Omraader at vende tilbage til Kommissionsforslaget vilde Folketinget kunne vise nogen Smøbekommen mod det andet Ting. Paa den anden Side findes i Forslaget, saaledes som det foreligger fra det andet Ting, Beskyttelsesafgifter for visse store Industrier, som dette Mindretal formener kunne nedsættes i nærmere Overensstemmelse med det af Folketinget vedtagne Forslag.

Dette Mindretal kan heller ikke holde en Udtalelse tilbage om, at det maa findes betænkeligt, at opgive Toldindtægt ved Lüksusbeskatning i den Udstrækning, hvori det er foreslaaet, da Lüksusartikler, som ikke høre til det almindelige Forbrug, maa anses for at være Skatteobjekter, der ikke bør opgives.

Et fjerde Mindretal (Hammerich) kan ligesaa lidt i Mar som i Fjor give sin Tilslutning til Forslaget allerede af den Grund, at det vil formindste Statens Indtægter med 6 à 7 Millioner Kroner.

Naar Flertallet antyder, at det kan være villigt til eventuelt at forhandle med Landstinget om Endringer i Toldbloven, der kunne føre til en væsentlig mindre Nedgang i Toldindtægterne, saa aabner dette ganske vist Vej til en Forstaaelse, men denne maatte da tillige vise større Hensyn til Haandværk og Industri, end jeg har kunnet finde i det foreliggende Forslag, som jeg ogsaa af den Grund maa stemme imod.